

Богљубово прасе

БЕОГРАД, СУБОТА, 7 ФЕБРУАР 1942

БР. 10 — ГОД. II.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ПРОМЕНА УЛОГА НА АТЛАНТИКУ

Вашингтон. — Министар морнарице био је љубазан да изјави дописнику Рајтера:

У вези са торпедовањем бродова крај америчке обале могу да кажем да се Немци не боре фер. Док смо ми јурили и пуцали на њих они су избегавали борбу, а сада кад је нама најмање до борбе ми бежимо а они јуре и пуцају на нас. Па сада кажите да ли треба веровати у неки ратни морал.

МОРАЛНА ОСКУДАЦИЈА

Рангун, фебруара. — У Бурми се све јаче осећа оскудица у високом моралу. Решено је да се ова морална оскудица што пре надокнади разним радио-офанзивама.

НАПУСТИЛИ ИЛУЗИЈЕ ДА БИ СПАВАЛИ

Примећено је да су многи наши политичари из »срећних демократских« партија напустили илузије и снове да би се потпуно предали спавању. Неки који су се пренули из сна упутили су честитке за храбро решење тешких питања, а на ово су добили одговор и жељу да и даље срећно спавају.

ДВА НОВА БАКЦИЛА

После многих експеримената најзад је једној групи научника у лабораторијумима Доњег дома пошло за руком да пронађу бацил који је изазвао распадање енглеске империје. Тај опасни бацил се назива Vinstopus Serçilus и сродан је са америчким бацилом, проузроковачем рата, Rusveltusom. Енглески бацил је веома тврдоглав, опасан и љигав. Интелигенција му је врло слаба а успева најбоље у алкохолу.

Научници су такође пронашли да у разним деловима света има различитих серума који уништавају накот овог бацила: у Либији, рецимо, серум др. Ромела а на Далеком истоку серум који су пронашли Јапанци. Али је тај опасни пољопривредни бацил толико нагрисао енглеску империју да се у науци као сигурно сматра да ће уништење тог бацила за собом неминовно повући и уништење британске империје.

Пројект новог споменика у њујоршном пристаништу

Према информацијама нашег њујоршког дописника, у америчкој јавности проучава се могућност уклањања споменика слободе из њујоршког пристаништа, нао застарелог, и постављања једног новог који би више одговарао ситуацији. Наш дописник успео је да нам достави и нацрт овога новог споменика.

Вести

из иностранства

Холивуд. — Претставник филмске компаније »Метро Голдвин Мајер« донео је на седницу акционара друштва ову тужну вест: Браћо Израилци, ове године ће дивиденде компаније бити много мање. Компанија је уз велике материјалне и моралне жртве снимила грандиозни национални филм о томе како ће америчка морнарица у случају рата на Пацифику у току од 9 сати потући до ногу јапанску флоту. И таман је филм био готов а они препредени Јапанци потукли америчку флоту за 9 минута. Нешто мало штете ћемо извадити кад продамо Рузвелту и Ноксу тај филм у коме ће моћи да нађу успомену на своју некадашњу велику флоту, и своје некадашње још веће наде.

Лондон. — Зближење са Совјетима је више него икада ујединило разне слојеве енглеског народа. Његово Величанство се у мржњи према феудализму одрекао вођства империје у корист Рузвелта, друг Черчил од сада пије само водку а лорд Дерби, најбогатији човек Енглеске, поклатио је два пара својих панталона за јахање сину своје служавке. У истом смислу је запажено да је архиепископ кантерберијски јуче доручковао са рабином Нисимом, док су два ученика, у циљу ширења совјетске културе, запалила кућу професору који их је оборио на испиту.

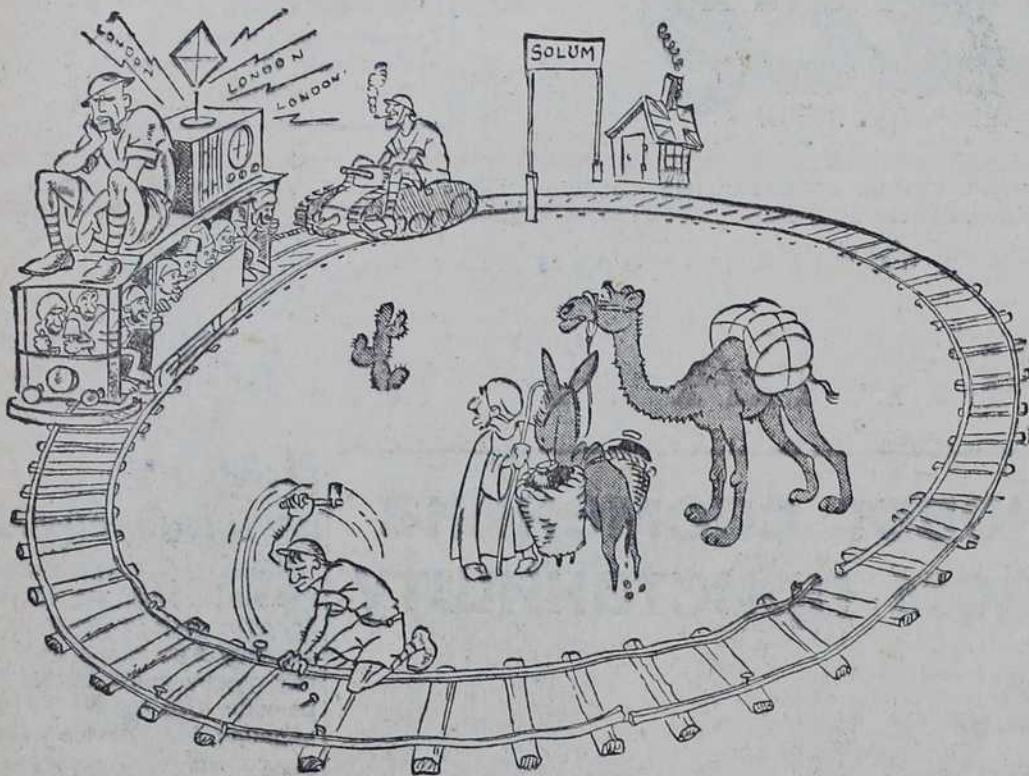
Сингапур. — Једна угледна војна личност је изјавила у вези са ситуацијом дописнику америчких новина:

»Врло важно што су Јапанци прекинули водовод за варош. Ми Енглези смо и онако увек пили виски. Што се тиче, пак, урођеника, нека мало стисну петљу, није лако борити се за нашу домовину. У накнаду за воду им је учињена чиста да погину за Његово Величанство, које их се увек племенито сећа кад прикупља ћелепир из наших колонија.«

„Богљубово прасе“ спрема београданима једно пријатно
изненађење

(Из наредног броја нашег листа сазнаћете какво.)

Енглески офанзивни кружни трамвај у Африци

...или »Коло среће уоколо«.

Народне пословице у слици

»Нит' је глође, нит' је другом даје«...

Једно солмонско решење

Сиднеј. — Искрцавање јапанских снага на Соломони-ма, налагало је аустралијанској влади једно солмонско решење. Поште су ре-

зани Соломони многим државама дошли главе, то није чудо што су се и аустралијанска господа уплашила за своје положаје. Зато је

решено да се батале дођавола разне Либије и Сангапури и да се оно мало аустралијанске сиротиње сакупи код куће, злу не требало.

НАШ ЛЕКСИКОН

СИНГАПУР

Сингапур. — Сингапур је тврђава на самом дну Малајског полуострва. Изградиле су га Енглези у својој великој брзи за слободу индуског народа од страних завојевача. Да би доказали да се ту заиста ради само о заштити индуске слободе, у Сингапур су довели као одбрану индуске трупе.

Историја Сангапура се може поделити у две фазе. Прва је фаза кад је Сингапур, будући далеко од сваке опасности, био од Енглеза рекламисан као тврђава која се не може никада заузети. Друга је фаза када су за тај исти Сингапур, угрожен од Јапанаца, Енгле-

зи изјавили да није важан за Империју и да његозскори пад неће изазвати никакво изненађење.

Иначе, Сингапур се у културном свету сматра као споменик енглеске бољећиности према нижим расама, јер контролише све пролазе којима би се могло у Индију прокриумчарити независност, право на живот, хуманост и остале ствари штетне по англосаксонску цивилизацију. У стратегијском пак циљу служи за обарање читавог низа британских генерала који ту полагају испит способности, у чему има велике сличности са Киренаиком.

За ли сте проциљиви

Зашто се Вавел и Очинлек непрестано смењују са једног фронта на други?

Одговор: Зато што је немогуће да један једини генерал издржи онолике батине.

Зашто американци траже уклањање кипа слободе — из њујоршке луке?

Одговор: Да не би путници, кад виде тај кип, мислили да су на погрешном путу.

Зашто сада Енглези изненада тврде да Сингапур ни-

је за њих од велике важности?

Одговор: Вежбају се да то исто на пролеће кажу и за енглеско острво.

Зашто Нокс одбија да каже где се налази америчка флота?

Одговор: Зато што не сме.

Где су Енглези овога рата имали успеха?

Одговор: Да се на ово питање одговори не треба бити проциљив, већ лажљив.

ИЗВЕШТАЈ БЕРЗЕ РАДА

Услед велике несташице у стручном особљу, траже се:

Неколико стотина вештих кројача да окрпе реноме енглеске империје.

Неколико вештих гњураца који ће на дну Океана да изброје тонажу савезничке флоте.

Туце првокласних лажова са свежом бујном маштом за спикере лондонског радија.

Неколико хиљада првокласних спринтера за енглеску војску у Либији.

Десетак оптимиста, црвено настројених, за источни фронт.

20 јевреја за политичке комесаре у српским планинама.

Бар један Београђанин који има лепо мишљење о Диопису.

Бар једног Аустралијанца који спокрјено спава ноћу. И на крају:

Макар и пола Индуса који је забринут развојем догађаја на Далеком Истоку.

ШТАМПАРСКЕ ГРЕШКЕ

Брачни пар је свој ледени (медени) месец провео на мору.

Куварица је увек купала (кувала) јеле.

Истраживачи су се вратили са северног кола (пола).

Ко радо даје, двапут лаје (даје).

Буђење (суђење) је било у највећој судској дворани.

Јован је продао своју кожу (козу) за двеста динара.

Био је одважан ловац, није се бојао ни ћука (вука).

ПОЛИТИЧКА ХРОНИКА

НОВИ ДОН КИХОТ

За време светског рата 1914 године, један наш конзул предлагао је некојном Пашићу да саградимо флоту и нападнемо на наше противнике. Тај рекорд у грандоманији сад је тучао Драже Михаиловић са својим Дон-Кихотским позирањем.

МИСЛИ »БОДЉИКАВОГ ПРАСЕТА«

Ко је јачи онај и кобачи. Ко се главе плаши, хвата се за реп.

Уза суво дрво не ослањај се. Речи треба мерити а не бројати.

За ли знате?

1) Шта је хипохондер?

2) Зашто се на прозорима свих банака налазе решетке?

Одговор на питања постављена данас

1) Хипохондер је човек који се осећа најбоље кад му је најгоре (пр.: Черчил).

2) Да би служиле као опомена благајницима.

Главни уредник: Светомир Стојановић.

Уредник за илустрације: Теодор Докић.

Власник и издавач: Светомир Стојановић.

Уредништво: Београд, Јакшићева 4-а.

Телефон бр.: 25-542.

Штампа: Штампарија »Луче«, Београд.

Наше прилике @ нейприлике

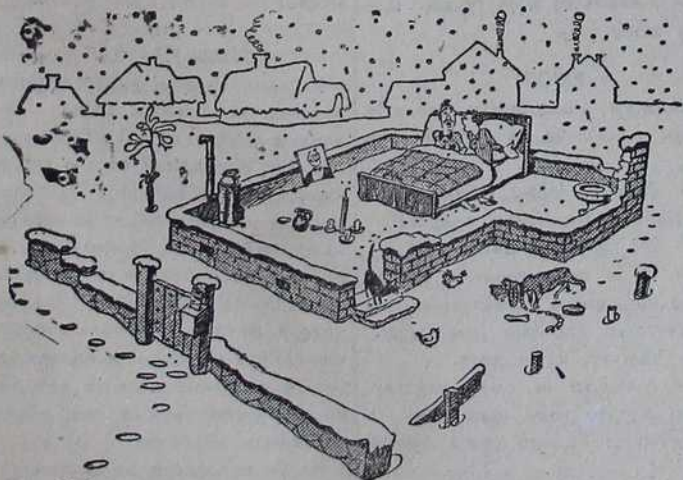
— Уделите, господине, сиромасу...
— Море, лако је вама сиромасима. Ви добијате бесплатно лекове од општине.

Његове муке

— Ех, што не протегну важност нишких наређења и на Београд.

Јутарње изненађење

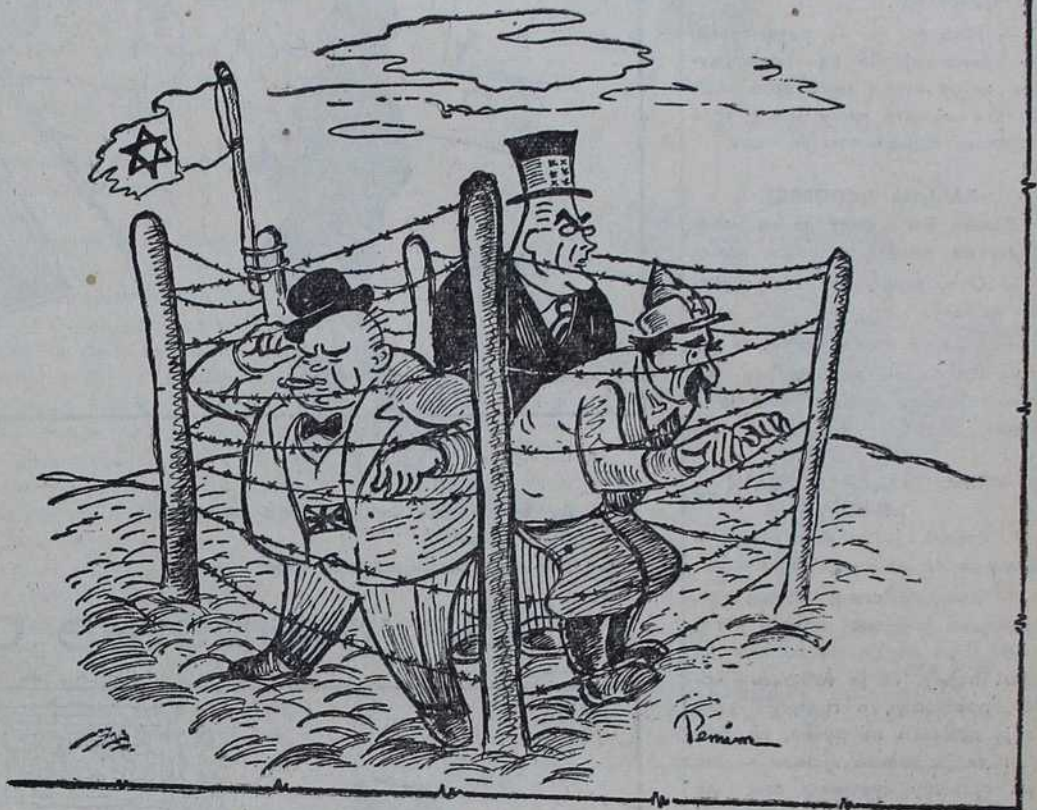

— Јесам ли ти говорила да не правимо кућу од дрвета!

Пронађен поштом за нашу карикатуру!

Како мали Перица замишља...

Рајтерову вест: „Силна концентрација савезника“

Резултат нашег наградног конкурса

Ма да је знатнији део наших читаоца био погрешно уверен да и наш наградни конкурс спада у — вицеве »Бодљикавог прасета«, учешће на нашем првом наградном конкурс било је врло живо. Између великог броја приспелих одговора било је тешко изабрати најдуховитији. Ипак, жири састављен од чланова редакције нашег листа успео је да издвоји и као најбоље

награди следеће одговоре:
Првом наградом од 1000 динара одговор који гласи:
»Како мали Перица замишља Рајтерову вест: »Силна концентрација савезника« (срећни добитник је г. Пера Мићић, из Ноћаја, з. п. Богатић).
Другу награду од 200 динара добио је г. Драгољуб Ј. Петковић, из Београда за одговор: »Ограничени љу-

дик«. Г. Петковић није нам доставио ближу адресу.
Трећу награду од 100 динара добио је г. Милош Новаковић, службеник железничке станице Ковачица (Банат за одговор: »Черчил: — Ово је слика слободе коју смо били наменили малим народима.«
Двадесет даљих читалаца награђено је бесплатном полугодишњом претплатом на наш лист.

НЕПОВЕРЉИВИ ГОСТ

Директор једног хотела примети пикола како пред вратима у ходнику чисти пар ципела.
— Је ли ти, повика он љути-то, колико сам ти пута рекао да не чистиш ципеле пред собним вратима, него да их однесеш доле!
— Извините, господине, одговори дечак, али овај пар не могу да однесем доле.
— А зашто?
— Јер су то ципеле неког неповерљивог госта који их држи за узице иза врата.

ЛАЂА У БУРИ

Један поп се возио лађом, кад настаде таква бура да је изгледало да ће брод сваког часа потонути. Сви се уплашише, па чак и морнари.
— Господине капетане, упита попа, реците ми да ли смо у опасности, јер бих хтео да се припремим.
— Ако ветар не стане, одговори капетан, за један сат сви ћемо бити у рају.
— Сачувај нас, Боже тајне несреће! рече попа.

Мани цуре!

Дошао један доброћудан трговац из унутрашњости у Београд и, пролазећи поред велике фризерске радње, запазио натпис: »Manicure«.
Сматрајући да је то написано домаћом латиницом, човек је лепо прочитао: »Мани цуре...«
Изнаенадио се:
— Зар овде, у великом граду, да манем цуре кад их ни у својој варошици не остављам на миру!
Ушао је у радњу са необичним натписом да би утврдио у чему

је ствар. Одмах му једна млада маникирка зграби руку и почне да га маникира.
— Зар поред овакве лепотице да манем цуре? — окуражи се трговац и предложи маникирки да га посети у хотелу, пошто је усамљен и пати од досаде.
Посета није била непријатна, али је оставила трговцу неочекивану успомену.
Кад му је лекар то потврдио, он рече тужно:
— Тек сад разумем зашто је тамо написано: »Мани цуре«!

Љубавни требник

Госпођа обилази стан и улази у девојачку собу, где опази књигу под насловом »Љубавни требник« и једно писмо које је њена куварница Ержика преписала из овог »Требника«, госпођа прочита:
— Драги мој Ђоко, Никола, Гојко, Антоне, Томо, откад сам први пут угледала твоје плаве, зелене, граорасте, црне очи и твоју плаву, смеђу, црну, риђу

косу, твоје високо чело, твоје дугачке, кратке или поткресане по енглеским бркове итд., твоју фину капларску, жандармску, ватрогасну, железничку униформу итд., заволела сам те од свег срца.
Шаљем ти сто, хиљаду, десет хиљада пољубаца нежних, стра-сних, жарких.
Твоја Милојка, Драгиња, Перса, Мицика, Ката или Иванка.

КОЛИКО ХОЋЕ

Имао професор красну библиотеку. Дође му сусед једног дана и замоли га да му позајми једну књигу.

— Жао ми је, — рече професор, — али ја принципијелно не дајем књиге изван куће. Ако хоћете да читате у мојој кући, можете колико вам је воља.

После неколико дана дође професор истом том суседу и замоли га да му позајми канту да залива врт.

— Жао ми је, — рече сусед, — принципијелно не позајмљујем канту изван мога врта. Ако хоћете можете да у моме врту заливате колико вам је воља.

ЛАЛИНА ИСПОВЕСТ

Дошао Лала попу да се исповеди, па између осталог каже:

— Оче, украо сам свом суседу крмачу.

— А кајеш ли се, синко, за то?

— Их, болан, како да се не кајем! Поред крмаче било је и једно прасе.

ТЕШКО ЈЕ ДАНАС УДАТИ ЋЕРКУ

Г. Стевић је страшно љут и жали се своме пријатељу:

— Замисли само, молим те... пронашао ја једног човека у годинама за кога сам мислио да удам ћерку. То је озбиљан човек, професор, и годину дана га ја позивам на ручак, па знајући да је велики гурман нашао сам одличну куvariцу само да би га што боље угостио, а он! Знаш ли шта је урадио?

— Шта?

— Оженио се куvariцом.

ПРОРОЧАНСТВО

Служавка госпођи која очекује радосни породични догађај:

— То ће бити сигурно дечак, милостива.

— А откуд ти то знаш?

— Нема те девојке која би код вас издржала девет месеци.

ТЕШКА СУМЊА

Једна млада распуштеница жали се својој пријатељици да је изгубила брилијантски прстен. Каже да јој је спао с руке у постољи.

— А сумњаш ли на кога?

— На четворицу.

АЛИМЕНТАЦИЈА

Неки дечак, који је судском пресудом оглашен за незаконитог сина једног човека, примао је од овог до шеснаесте године алиментацију. Кад је син дошао за последњу наплату, отац му рече:

— Ево ти паре и да знаш да више ниси мој син.

— Па то ми је мама већ одавно рекла!

ПРЕГАЗЕНА ЖЕНА НА ТЕРАЗИЈАМА

На Терезијама ауто срушио једну децу. Скупио се свет око онесвештене жртве и почео да коментарише случај.

— Треба хитно телефонирати амбуланти да превезе ову сироту старицу...

Дама, коју дотле нису могли да освесте, одједном се трже, мало се подиже и викну:

— Како старица! Имам тек четрдесет година!

Затим се поново онесвести.

Проблем дебелих

— Ви ћете, чико, сигурно бити батињани.
— Због чега?
— Па због непријављеног сала и масли!

За умирење савести

— Нема смисла што дрва продајемо по 1500 динара. Сиротиња ће се поразболевати од зиме.
— Нека ти савест буде мирна. Општина даје сиротињи лекове бесплатно.

ТРИУМФ ЉУБАВИ

У седамнаестом веку: Мадона, цео живот за један ваш поглед!

У осамнаестом веку: Госпођо, пола живота за један ваш пољубац!

У двадесетом веку: Луткице, буди моја, па ћу те вечерас водити у биоскоп.

КАД ЧОВЕК ИЗГУБИ ГЛАВУ

— И, замислите само, када је видео своју кућу у пламену он је, јадник, улетео унутра и спасио своју ташту.

— Појмљиво. У таквим приликама човек мора да изгуби главу.

ЈУВЕЛИРОВ СИН

Један јувелир хтео је да донесе неке драгоцености да их покаже једној муштерији, па рече тихо своје малом сину:

— Припази мало, док се ја вратим, да овај господин штогод не украде.

Кад се отац вратио, син му викне у сав глас:

— Тата, овај господин није ништа украо.

— Пожури драги, да мотор не стане.

— Опростите, господе, маскама је забрањен долазак на бал...
— Па ми немамо маске!

СВЕ У РЕДУ

Дошла ћерка у госте родитељима. Отац нешто љутит на ћерку потегне и удари је, а она поче да се љути.

— Зар ми није доста, бабо, што ме муж туче него ме тучеш и ти.

— Не мари ништа, одговори отац да је утеши. Он туче моју ћерку, али зато и ја тучем његову жену.

РАЧУН

Школски надзорник испитује рачун малишана из околине Ниша:

— Дам ти једну јабуку, вели надзорник, почињући задатак.

— Дај гу, каже дете.

— То је само задатак, објашњава надзорник и наставља: од г. учитеља добијеш још једну.

— Кам гу, каже дете.

— Ама, то је само задатак, мало љутито вели надзорник и продужује: Колико свега имаш јабука?

— Ич ги немам, шири дете руке, показујући да их заиста нема.

ВЕЛИКО ЗВОНО

Један Лала хвали своје село неким путницима. Показује им цркву, каже:

— Погледајте, молићемо лепо, ово највеће звонно. Оно је, касти, једна реткост и знаменитост. Зато га ми тако чувамо и пазимо. Оно звони само кад дође у посету владика, кад је неки пожар, поплава или друга несрећа.

НА ЧАСУ ВЕРОНАУКЕ

Вероучитељ пита једног ђака:

— Бабићу, јеси ли се причестио?

— Јесам.

— Је ли причешће света тајна?

— Није. Ја сам се јавно причестио!

— Седи, магарче један! узвикну попа љутит.

Затим се окрете другом ученику:

— Милићу, кажи ми ти то исто!

— Седи, магарче један!

НЕСРЕЋНИ ДЕЧАК

Један дечак у трамвају непрестано претура по својим џеповима и пребројава новац. С времена на време уздахне и очајнички одмахује рукама. Један старији господин га упита:

— Да ниси случајно, бато, изгубио новац?

— Јесам. Изгубио сам пет динара, рече узбуђено дечак.

Стари господин извади из џепа пет динара и пружи их дечку говорећи:

— Ево ти изгубљени новац, па други пут буди пажљивији.

Дечак стрпа новац у џеп и одговори:

— Наравно, господине, да ћу бити пажљивији. Нећу више да играм «крајцарице» него само «јајнца».

ТРИ ПРАШКА ДНЕВНО

После обављеног прегледа написао лекар лек болесном Лали, али само није имао упијача при руци, састругао је мало креча са зида и посуо њиме рецепт да се слова што пре осуше.

— Три пута дневно узимаћеш ово с водом! опоменуо је пацијента лекар, пружајући му рецепт.

После извесног времена сретоше се лекар и пацијент на улици.

— Но, како се осећаш сада св здрављем? упита га лекар.

— Никако, господине! Састругао сам цео зид и све попио с водом, али ми ништа није помогло!

ДОБРО ИЗАБРАН

У један трамвај улази жена с дететом на рукама. Један господин устаде да јој уступи место, али она оде и остаде стојећи. Кад наиђе кондуктер за карту, она покуша да нађе новчаник, али како јој је дете сметало, она се окрете и погледа око себе, па метну дете једном човеку на крило. Затим отвори ташну, узе новчаник и плати карту. За то време дете је већ било олакшало себи а онај човек се наљути и повика:

— Е, то заиста нема смисла? Куд нађосте баш мене?

— Па само ви имате гумен мантил, одговори мирно жена.

активности

Касно сазнање Џона Мак Наба

Џон Мак Наб је био исправан Американац, али то не значи да је играо на берзи, спекулисао са европским инфлацијама и кандидовао се за претседника са обећањима које неће никада да одржи. Није такође спадао ни у оних седам милиона незапослених ове срећне земље. Он је просто био радник. Радио је у Фордовим фабрикама на серијској изради аутомобила и завртао шрафове на левом делу предње осовине. По његовом прорачуну, за свог живота је завртао 7,586,345 шрафова, и то

Годину дана је живео Џон Мак Наб од тих успомена. И за то време завртао још 45.731 шрафова. Затим су дошли неки гласови о неизазваним нападима, о опасности за Западну хемисферу и о неком рату. Џон Мак Наб се није много плашио за мир, јер је веровао у обећања претседника кога је изабрао за лепшу будућност, виски, пиво и џин.

Једнога дана је пред њим стао надзорник.

— Џон Мак Набе — рекао је нежним гласом — остави посао и јави се пословођи.

Стрпали су збуњеног Мак Наба у један аутобус који је отишао до станице и изручно своју садржину у један вагон украшен војницима са бајонетима на пушкама. Било је ту још пуно момака који су мрачно гледали пред собом.

— Куда путујемо? — запитао је Мак Наб свога суседа.

— У Сан-Диего. У штаб пацифичке морнарице.

Мак Наб се збуњено чешкао по глави. Било му је нејасно откуда седе да се гласа за морнарицу у Сан-Диегу.

Одвели су их тамо на један велики крсташ који се цаклио од чистоће.

— Морнари — дочекао их је неки проседи човек са безброј ширита на рукавима. — Ваш доброволни долазак одаје велику патриотску свест америчког народа. Човечанство је срећно што ћете да се борите за њега.

Неко поред њега је споменуо цело родословље патриотизму и човечанству. Мак Наб је почео да разумева. Још више је разумео када су га угурали у морнарско одело и утрапили му у шаке кофу воде и четку.

— Сер — обратио се он са кротком учтивошћу једном официру покрај топа од шеснаест ичча — Ја сам гласао за претседника који је обећавао мир и благостање. Зашто се онда налазим овед?

Официр је обрушио на њега муњу свог презривог погледа.

— Клипане, ти си овде да се бориш против оних који угрожавају мир и срећу човечанства.

Џон Мак Наб је ућутао и почео да пере палубу. И прао је недељу дана, све док се крсташ није укотвио у затон рајског острва Хаваја. Ту су дали да у име борбе против непријатеља мира и човечанства љушти кромпире док су официри у великој сали банчили са шампањцем, адмиралима и мрким лепотицама.

— Није тешка ова борба за њих — мислио је Мак Наб — али бих и ја радо попио један виски. Макар и пиво.

За то време поднапити адмирал је вречао кроз округле прозоре брода.

— Разбићемо им њушку, центлмени. Целоме свету. Ми смо кајмак, скоруп, обрст, милерам, англосаксонске расе.

Сутра дан, у зору, цело је друштво још спавало када су очарављујуће плавим небом дозујали непознати авиони. Морнари са неколико десетина укотвљених бродова посматрали су их радознано и видели како непознати авиони испуштају изнад њихових глава мале стварчице, налик на кратке и дебеле цигаре.

Десетину секунде после тога настао је пакао Експлозије су избациле официре, капетане и адмирале из њихових кревета. Разбарушени и полудели од страха, официри су гурали морнаре у торњеве великих топова и пуцали са њима, бесмислено и насумице, док је хаос достигао врхунац. Џон Мак Наб је гинуо невешто и сетно незагитна уста великог топа тешким пројектилима и мислио на претседника кога је изабрао за виски, пиво и џин у име мира и среће

све за седам долара недељно. Не може се рећи да је та плата била мала, пошто је Џон Мак Набу, кад исплати све отплате, порезе, прирезе, порезе на порезу, порезе на прирез и прирез на доходак, остајало ипак 25 центи за један виски. И он је био срећан. Пио је свој виски, завртао шрафове на левом делу предње осовине, и сматрао да је у земљи све у реду. Имао је и лепих доживљаја у животу. Једном је био у Њујорку и прешао улицу а да га није прегазео ни један ауто. Други пут је био у Чикагу и није срео ни једног гангстера. Али најлепши је свакако био пут у Детроит када су били трећи избори за претседника. Читав низ аутобуса је купио неколико хиљада радника и одвезао их у град да гласају за мир, срећу и благостање Америке у личности Франклина Рузвелта. Стрпаше их у велику боксерску дворану Ред Стара где су већ један белац и један црнац разбијали један другогме њушку. Затим је на ринг изашао један укрућени центлмен са берзанском физиономијом и окружен радио микрофонима одржао запалјиви говор о нечему што се односило на висину наднице, угодан живот радника и срећну будућност. Затим су сви отишли да се тискају као марва и гурају у кутије листиће за старог претседника. Затим су сви добили толико много пива, вискија и џина да је живот изгледао заиста леп а будућност под вођством новог претседника величанствена. Затим су ишли у групама левајући урнебесне песме и гурајући лактовима полисмене. Посетили су Луан Парк, тобогане, мале крчме и позоришта са јевтиним герлама. Претседник је заиста почео да одржава обећања о лепшем животу.

У великом претсобљу пословође седело је већ око стотину радника. Ћутали су јер су имали рђавог искуства са пословођом. Један по један су улазили у канцеларију и нико се није враћао натраг. Најзад дође ред на Џона Мак Наба.

За елегантним столом пословође седели су: један официр у средини и два центлмена са изразима филантропије са стране.

— Ви сте Џон Мак Наб? — запитао је официр гласом пуним дирљиве топлине.

— Јесам, сер.

— Џоне Мак Набе — прихватио је тада центлмен са десне стране — у вашим рукама се налази судбина света.

Џон Мак Наб је затрептао очима Бацио је поглед на своје руке, прљаве и пуне жуљева. Затим је одговорио:

— Не разумем, сер.

Центлмен с лева му је ставио руку на раме.

— Џоне Мак Набе, свет се налази у опасности. Сваки амерички родољуб, демократа и републиканац треба да заборави размирице и да се жртвује за лепшу будућност народа.

Џон се осмехнуо. Чим ови центлмени спомену лепшу будућност, биће ту локања на мртво. Као и прошли пут.

Климично је љубазно главом и рекао, облизнувши усне:

— Спреман сам на жртве, сер. Официр је тада отворио један велики списак.

— У пешалџију или морнарицу? — запитао је.

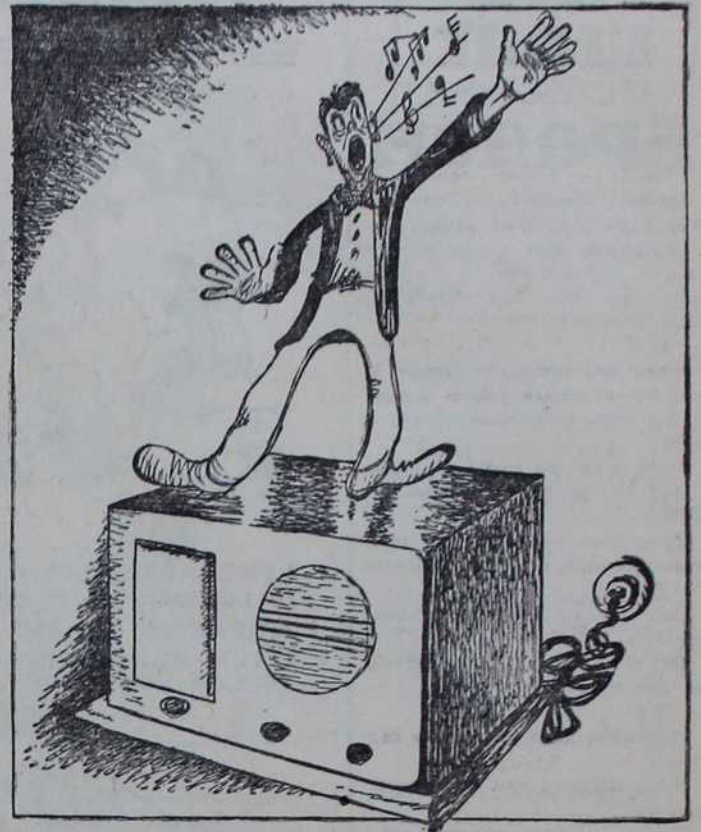
— Ја гласам за морнарицу, сер.

Лица центлмена постала су триумфално хладна.

— Изведите овог момка из морнарице — рекли су једном жилавом полисмену који се јавио на притисак звонцета.

Како **БОДЉИКАВО** замисли...

Певача на радију

и ваздушне операције на Истоку

човечанства. Мислио је на свој живот који је био далеко од неке среће и лепше будућности, не својих 7,586.345 шрафова који су га зашрафила за један бесмислен и пасји живот, на 25 центи недељног вискија и на оне који су били непријатељч мира и човечанства.

Његове мисли прекинула је детонација која је исцепала челик, здрузгала људска тела и разбацила их по палуби крсташа који је тонуо.

Џон Мак Наб је последњч пут отворио очи, и видео крај себе једног морнара, слободног грађанина Америке који је издисао у бари смрдљиве нафте. Мак Наб је са муком дигао руку и додирнуо суседа који диже на њега

очи препуне ужаса, неверице и жалости:

— Друзе — запитао је Мак Наб, прикупљајући последњи дах — пре него што умрем, реци ми који су то непријатељи мира и човечанства против којих се боримо?

Морнар се сетно осмехнуо и завртео главом:

— Не, не знам, друже.

И два добровољца утонуше у дубине луке коју су синови америчких милијардера из милоште назвали »Бисерни Залив«.

ВЛАСНИК

— Је ли ово твоја кућа?
— Божја, па моја.
— Море, добро је само кад између тебе и Бога не стоји Хипотекарна банка.

WWW.UNILIB.RS

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Маче шале с малом брадом

Трговац намештаја: Зар баш нећете да пођете за мене?
Госпођица: Жао ми је, али да-ла сам другоме реч.
Трговац: Онда бар узмите код мене девојачку спрему.

ЖЖ
Један пас украо је говеђи је-зик, али га одмах ухвати и одуз-му му плен. Сопственик језика се љути:

— И ја то сад треба да једем, а ова га је цукела држала у њушци.

Сопственик пса: Па и во га је имао у њушци, а то вам не смета.

ЖЖ
Она: Па ви ми причате само глупости!

Он: Да бисте ме боље разуме-ли, госпођице.

ЖЖ
Жена: Но, како је било на сед-ници?

Муж: Изабран сам за потпрет-седника.

Жена: Хм, опет као код куће.

ЖЖ
— Ја увек носим шешире који одговарају мојој глави.

— Онда значи да носиш тврде шешире.

ЖЖ
— Мицика, донесите ми други нож. Овај није чист.

— Није чист, госпођо? Нож? Па ја баш малочас секла њиме са-пун...

ЖЖ
Чувар пруге: Забрањено је ићи пругом.

Путник: Дозволите, али на дру-му је опасније; има много ауто-мобила.

ЖЖ
— Сада ће ме неко напасти, обрати се један пролазник жан-дарму. Браните ме!

— Ко ће вас напасти?!

— Моја жена, чим будем ушао у кућу.

ЖЖ
— Уверавам те да је Никола речит човек, јер кад сам га јуче посетио, да му тражим сто ди-нара на зајам, не само да ништа нисам добио него сам морао ја њему да узajem новаца.

ЖЖ
— Био сам код десет кројача, док нисам нашао шта ми треба.

— Значи, тражио си кредит.

ЖЖ
— Ти имаш само једног брата?

— Да.

— Па што онда твоја сестра каже да она има два!

ЖЖ
Господар (слузи): Сад сам вас ухватио, ви прислушкујете на вра-тима!

ЖЖ
Слуга: Господин се вара, ја са-мо гледам кроз кључаоницу.

ЖЖ
— Ујаче, ти ниси ожењен?

— Не, Перице!

— А ко ти онда каже шта смеш, а шта не смеш да радиш.

ЖЖ
— Морао сам да се разортачим с мојим ортаком. Он је поткра-дао муштерије.

— Па шта радиш сада?

— Продужио сам сам.

ЖЖ
— Ово је најбољи лек за ки-јавицу. Дајте то вашем малом да шмрче.

— Добро, г. докторе, али ако он и после тога кине?

— Реците му „на здравље“!

антологија истинитих чуда

Ова
Крива црноберзијанка
бјатиндана је због дјавњег
млека са водом. У вези
с тим надлежницима је предат
гизда као сучасник.

Један од највећих шпекуланата
са сувомеснатим производима
део је коњско месо.

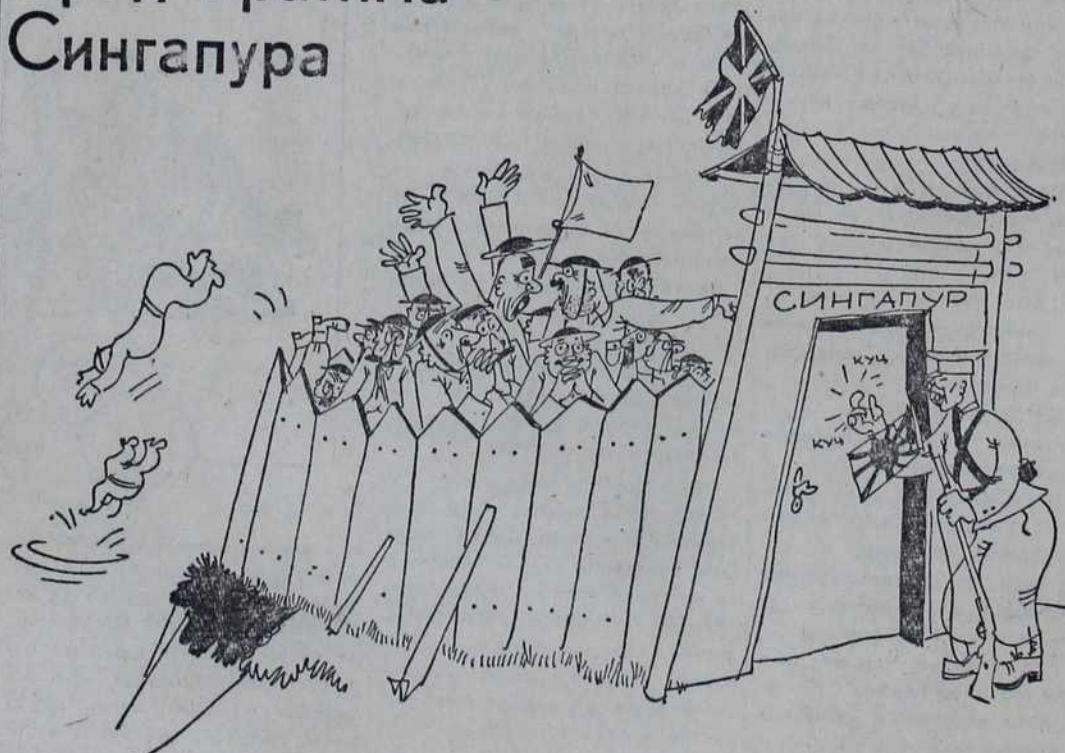

Постоји један човек
који је успео да превари
самог себе.

Портицом поти-
сивања животних нмир-
ница овај чиновник је
пријавио да има 9 кг.
мјести

Пред вратима Сингапура

— Нажи му да нема нинога код нуће.

ЧАСТИ (ДРАМА У ЈЕДНОМ ЧИНУ)

Он (нервозно седи и игра се шеширом. Брзо, халапљиво пу-ши, изговара неразумљиве речи, од којих се једва разуме: »Част!.. Дуг!.. Самоубиство!...«.)

Она: (утрчи извади новац из торбице, даје му): »Ево! (кло-не у столицу).

Он (брзо узима новац и ставља у џеп. Театрално): Спасла си ми част и животи! (нагло полази, сети се, застане код врата): Де ме ниси преварила? Ах, шта ми све не пада на памет!...

НА МИРАН НАЧИН

Секретар Жика јада се своје пријатељу како се код једне у-довице, код које седи, толико задужио да ће просто морати да се ожени њоме да би се са-мо опростио дугова:

А пријатељ га саветује:
— Море, гледај ти то некако на миран начин да свршиш!

Маче шале с великом брадом

— Је ли, Јовице, зашто прода-јеш свога папагаја?

— Зато што ми је стално гово-рило: „Учи, Јовице, да не би пао“, а ја сам пао.

ЖЖ
— Зар верујете да ће овде би-ти дивљачи?

— Надам се, али... за сваки слу-чуј, понео сам једног зеца.

ЖЖ
— Не могу више да издржим са својом женом. Страшно је нер-возна...

— Одучи је од тога.

— Али како?

— Говори јој да је нервоза код жена сигуран знак почетка ста-рења... Видећеш, њена нервоза ће нестати као руком однесена!

ЖЖ
— Гле, опет посекотина на об-разу! Који те је то кретен бри-јао?

— Ја се сам бријем.

ЖЖ
— Господине, могу ли да раз-говарам с вашом госпођом?

— Ако budete могли доћи до речи, изволите покушати.

ЖЖ
Жена: Хтела бих да знам за-што ти својим нежењеним при-јатељима саветујеш да се не жене.

Муж: Умири се, душице. Тебе и онако ниједан од њих не може узети за жену, а с другом којом не би био ниједан срећан!

ЖЖ
Лекар: Да ли ваш синчић увек муца?

Мајка: Не. Само кад говори.

ЖЖ
— Како то! Између ове собе и оне прве нема никакве разли-ке, а ова је скупља за десет ди-нара? пита турист хотелијера.

— Није истина, господине. Ова соба има и часовник.

— Где је? Ја га не видим.

— Ено га, преко пута, на цр-квеном торњу.

ЖЖ
— Што сам уморан данас!

— Значи да си рђаво спавао?

— Не, него сам сањао да ра-дим.

ЖЖ
— Ове ваше кобасице су као лексикон!

— ???

— Па човек у њима свашта нађе.

ЖЖ
Служавка: Данас сам сањала диван сан.

Госпођа: А шта сте то сањали?

Служавка: Сањала сам да вас је господин својски измлатио.

ЖЖ
— Бележиш ли све што преко месеца издаш?

— Да, првих 300 динара за храну.

— А остало?

— Остало бележе други.

ЖЖ
— Чуди ме да тај твој спор још није окончан. Твој адвокат као да је из Нерадинаца.

— Тако изгледа, али кад по-гледаш рачуне које ми он шаље, пре бих рекао да је из Огулина.

ЖЖ
— Ја могу да кажем да уисти-ни имам среће у љубави.

— Каква је то срећа, кад сте остали нежења у четрдесетој години?

— Па у томе и јесте права срећа.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

ОНИ НАЈИЗВИШЕ ШОКЕРИТЕ ПРАСЕ

Над бар неко у кући има температуру

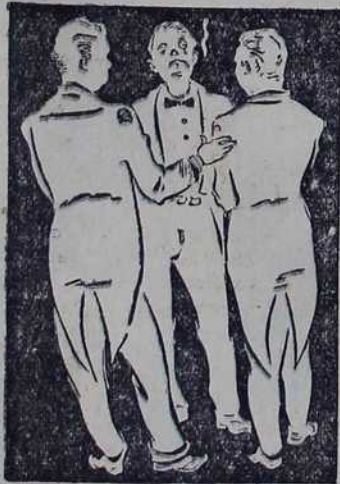

Немогућност

— Јуче сам чуо један сјајан вици!
— О чему?
— Један кафеџија ми је рекао да ће банкротирати.

Некад Сад

— Да ти претставим: господин је продавац дувана.
— Да.
— О, господин је предавац дувана!

Уржаћени

ВИЦЕВИ

— Јеси ли добио новац на зајам?

— Нисам. Тражио сам на два места. На једном нисам добио јер ме не познају, на другом нисам добио, јер ме исувише добро познају. Од кога сад да тражим?

— Госпођа: Чујте, Марија, даћу вам 50 динара месечно више, али да ме убудуће не поткрадате на пијаци.

— Слушкиња: Захваљујем, милостива, али немам рачуна.

— Стевица: Татице, молим те да ми нађеш другог учитеља.

— Отац: А зашто, сине? Зар овај није добар?

— Стевица: Па он ме увек пита оно што не знам.

— Чујем да се жениш?

— То је лудорија.

— Знам ја да је лудерија, само те питам да ли је истина.

— Јесте ли одавно у браку?

— Не знам. Моја жена каже да има три године, али мени се чини да има много више.

— Мммммм-олим вас гтгг-де је ооо-вде шшш-кола за мммму-цццанање?

— Шта ће вам, човече, школа, кад одлично муцате.

— Г. писаре, волео бих да разговарам с лоповом, кога сте малочас ухапсили.

— А зашто?

— Тај се човек провукао кроз спаваћу собу моје жене тако вешто, да се она није пробудила. Хтео бих да га замолим да ми ода тајну, како је то извео...

— Да ниси случајно јуче био пијан?

— Пијан сам био, али не случајно.

— Ви сте учитељ пливања?

— Јесам, господине. Желите ли да вам дајем часове? Час стаје десет динара, а плаћа се унапред.

— Зашто унапред?

— Знате, за сваки случај. Вода је овде прилично дубока.

— Ви се још увек нисте поправили г. Павловићу, примећује лекар свом пацијенту. Јесте ли се строго држали мог савета и пушили две цигарете дневно?

— Ту баш, како изгледа, лежи зец, г. докторе. Можда ми је баш због тих цигарета и рђаво.

— Зашто?

— Па раније уопште нисам пушио.

— Пред женом морам увек да прогутам оно што ћу да кажем.

— То није ништа, ја морам да гутам све оно што ми моја жена скува.

— Ненад је покушао да позајми од мене 300 динара. Али ја сам му одговорио нека трзжи глупљег човека од мене.

— А шта ти је он одговорио?

— Да ће тражити од тебе позајмицу.

— Хоћете ли најзад дати руку своје кћери?

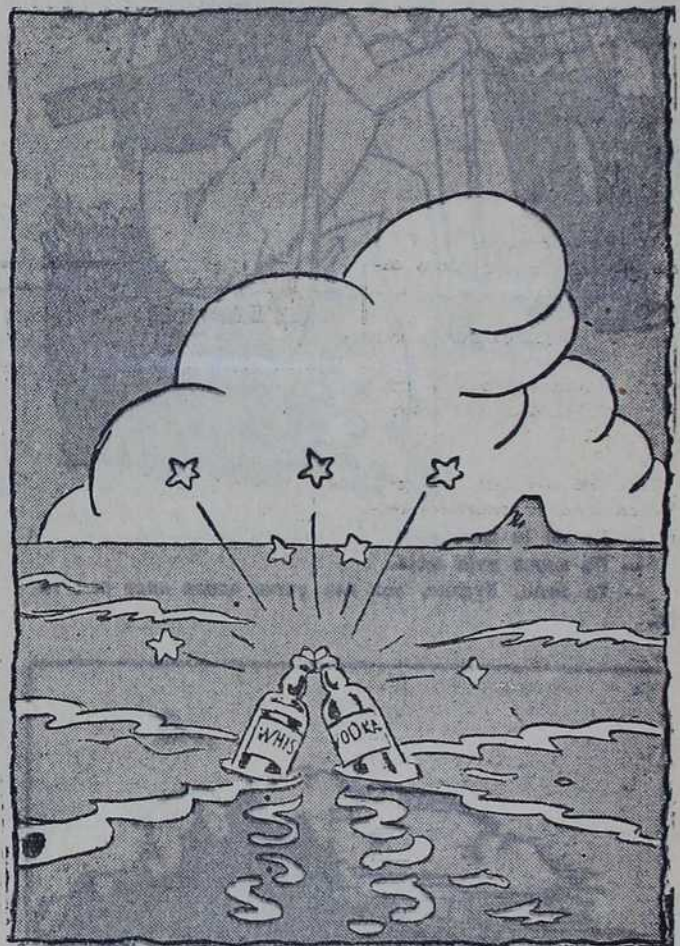
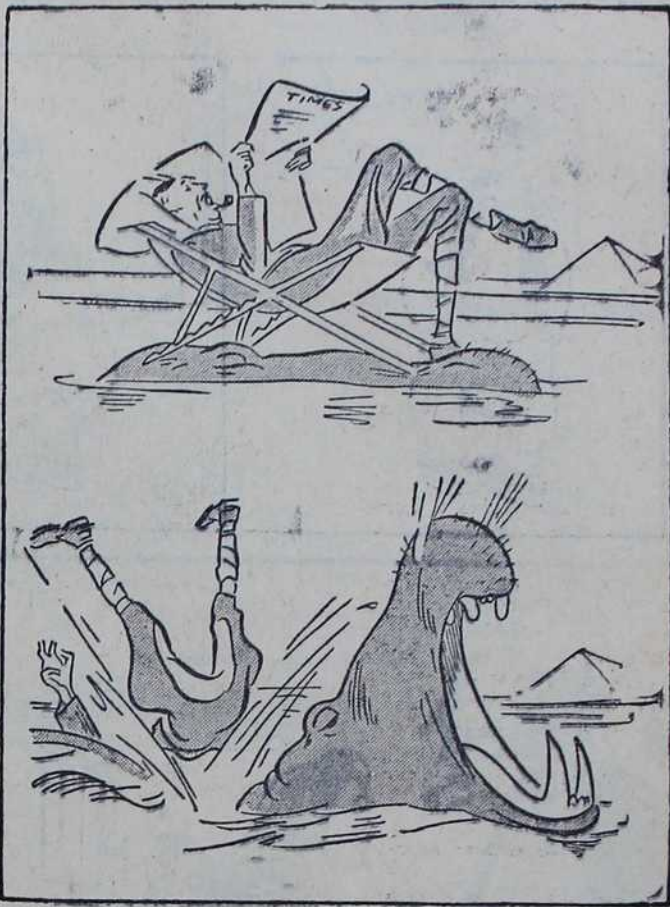
— Руку хоћу, али ништа у руци.

— Колико је година вашем мужу, госпођо?

— Четрдесет и пет. Разлика је међу нама десет година.

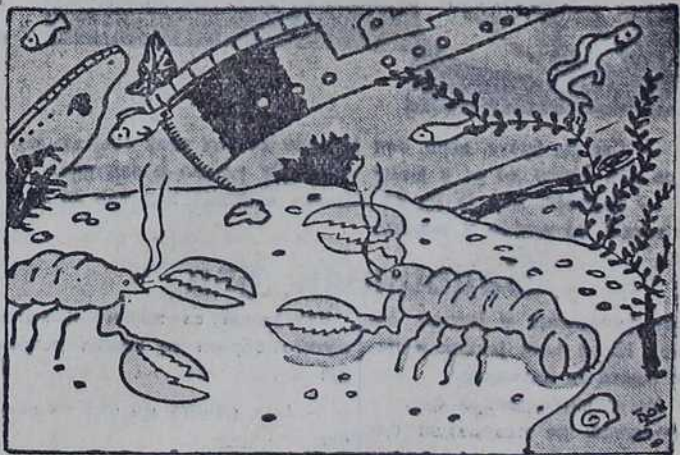
— Заиста? Ни по чему се не види да сте за толико старији од њега.

Енглеска сигурност у Африци

Сусрет савезничко поште на Атлантику

Плагијат

— Јеси ли чуо да нас Енглези у Киренаџи копирају?
— Нисам. А како нас копирају?
— Па тако, иду један корак напред, па два назад.

Раварови црнџијаји

Равајло купује цигарете

— Да ли је слободно?
— Па клупа није моја...
— То знам, будало, али као учтив човек ипак сам те питао.

— Све је, брате, лепо, али ја ипак не бих узео овај замак, кад се већ прича да се у њему појављују утваре и вештице.
— Глупост. Зар ја да се плашим вештица кад већ 20 година живим са женом и таштом.

Задочнели ђак

Нова учитељица у једном селу код Ниша пита једног малишана зашто је задочнио.
— Ме мили, одговори ђак. Учитељица, не разумевши одговор, запита другог дечка шта је казао.
— Га мили, одговори овај

Учитељица се збуни и мало љутито обрати се целом разреду:
— Ама, реците ми шта то значи.
— Су га мили, узвикнуше деца у глас.

КАД ЈЕ ШЕШИР МОДЕРАН

— Најзад сам нашао твој шешир.
— Где је био?
— Завукао се у џеп од мога прслука.

РОТШИЛД И СИРОТИЊА

Ротшилд удавао ћерку. На крају раскошног ручка рабињ узвек реч:

— Браћо и сестре, пошто смо у великом весељу и богато се гостимо, не заборавимо ни нашу сиротињу... Предлажем да заједно са мном сви сложимо узвикнемо три пута: »Живела сиротиња!«

РАЗЛОГ ЗА РАЗВОД

— Знаш ли да се Јовановићка раздваја од мужа?

— Зашто?

— Па посвађали су се: она је хтела да остане са станом у вароши, а он је навалио да узму кућу ван вароши.

— Добро, а где су сада?

— Погоди.

— Не знам.

— Она је отишла својим родитељима на село, а он остао код својих родитеља у вароши.

ПАПУЧАРЕВА НЕВОЉА

— И замисли мој мајер, тужио се један пријатељ другоме, синоћ сам хтео да побегнем од куће када ми жена заспи и у бих се тражећи кључ од капије по целој кући и нигде га нисам нашао. Морао сам одустати од свега.

— А где је био кључ?

— Пре него што сам легао метнула ми је жена сама кључ у џеп од зимског капута.

ПАМЕТАН ПАС

Прича у друштву адвокат Ђура:

— Ех, што имам паметнога пса, то је чудо! Необичан инстинкт, наспрм увек само на лепеже и неваљалце...

— А где вам је? пита један.

— Склонио сам га у село... У последње време почео је и на мене да лаје.

ДОБРО МУ ЈЕ...

На једној спиритистичкој сесанси једна стара удовица зове дух свога мужа, па кад јој се овај јави упита га:

— Јеси ли ти, Јоване?

— Јесам, одговори јој дух.

— Како ти је на оном свету?

— Врло добро.

— А где се налазиш?

— У џепу...

— Јуче је Мица бацила на свога мужа букет цвећа...
— У екстази!
— Не. У вази...

— Да ли би ти могла да волиш мужа који те vara?
— Не, али бих могла да варам мужа који ме води...

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

